

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

навчання, то говорять про соціальну мотивацію. І пізнавальні, і соціальні мають рівні: широкі пізнавальні мотиви, коли орієнтація йде на засвоєння добування знань, та мотиви самоосвіти, тобто орієнтація на придбання додаткових знань. В своєму становленні різні мотиви названих видів і рівнів можуть проходити наступні етапи: актуалізація первинних мотивів, постановка на основі цих мотивів нових цілей, поява на цій основі нових мотивів, позитивне підкріплення мотиву при реалізації цих цілей, супідрядність різних мотивів.

О.М. Леонтьєв, Л.І. Божович та А.К. Маркова виділили загальну картину вікової динаміки мотивів учіння. Саме від мотивації залежить переважна частина успіхів в навчанні, тому її становлення з початком навчання обумовлює подальший розвиток особистості як частки суспільства. Вони також відзначали, що особливості мотивів і пізнавальних інтересів різних вікових категорій, що вчаться, не є фатально неминучими і необхідно властивими [3, с.47-49].

Висновки. На основі аналізу основних теоретичних і практичних підходів до вивчення особливостей мотиваційної сфери старшокласників, можна зробити наступні висновки.

Навчання, безумовно, є найважливішим видом провідної діяльності у період ранньої юності, адже старшокласник закладає перші цеглини у фундамент свого майбутнього, тому так важливо його змотивувати та продукувати позитивне ставлення до цього процесу. Для успішного формування мотивації до навчання необхідно створити актуальні мотиви, які спонукатимуть старшокласника до діяльності. Найбільш результативною мотивацією для учнів старшої школи є мотивація, що спрямована на їх власну особистість. Не менш важливими інструментами, що підвищують мотивацію учня, є форма подачі навчального матеріалу, організація вчителем навчального процесу та його комунікативні навички.

Отже, правильна мотивація – це правильний напрямок, за допомогою якого вчитель і учень доходять до такої взаємодії, яка дає плідні результати в процесі навчання.

Список використаних джерел

1. Ананьев Б.Г. О проблемах современного человекознания / Б.Г. Ананьев // 2-е изд. – СПб.: Изд. Дом. «Питер», 2001. – 263 с.
2. Анастаси А., Урбина С. Психологическое тестирование / А. Анастаси, С. Урбина // М. : Украина, 2001. – 688 с.
3. Васильков А. М. Динамика мотивационных установок к профессии военного врача в процессе обучения в военно – медицинском вузе/ А.М. Васильков, С.С. Иванов // Ананьевские чтения – 97: Тезисы научно – практической конференции. – М., 1997.
4. Занюк С. С. Мотиваційний тренінг. Формування мотивації учбової діяльності у студентів та старшокласників / С.С. Занюк // Практична психологія та соціальна робота. – 2002. - № 8. – С. 31 – 42.
5. Занюк С.С. Психологія мотивації: Навчальний посібник / С.С. Занюк // К.: Либідь, 2002. -304с.
6. Ильин Е.П. Мотивация и мотивы / Е.П.Ильин. - СПб. : Питер, 2000. -446с.

УДК 159.964.21:159.922.8

ШЛЯХИ ЗАПОБИГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ

У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ

Михайлова Тетяна, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 053 «Психологія», 1 курс, РДГУ

Науковий керівник: Павелків Р.В, д-р психол. наук, професор

Постановка проблеми. Підлітковий вік як складний етап переходу від дитинства до дорослого віку – це період формування протиріч між ставленням до себе та ставленням до

значущих оточуючих, прагненням до самоствердження та неможливістю це зробити, не обмежуючи інтереси інших, прагненням до ідеалів і несприйняттям прямих вказівок та порад щодо їх досягнення. Найчастіше конфліктними підлітками є егоцентричні особистості, що надміру сконцентровані на власній особі. Це проявляється у почутті власної винятковості і переоцінці своїх здібностей, завищеній самооцінці. Така поведінка часто є причиною виникнення конфліктних ситуацій. Зокрема, у школах конфлікти серед учнів бувають надзвичайно серйозними. Конфліктна поведінка включає два аспекти: по-перше, вона має тенденцію до розширення конфлікту, посилення емоційного стану; по-друге, це сприймання конфліктної ситуації за допомогою зворотного зв'язку, що допомагає більш повно знайти рішення для подолання конфлікту.

Конфлікт у підліткових колективах є наслідком зіткненням протилежних поглядів, цілей, інтересів, позицій чи точок зору підлітків – суб'єктів взаємодії. Це умова для розв'язання групових конфліктів та подальшого його розвитку. Конфлікт серед підлітків можна визначити як міжособистісний. Залежно від результату конфлікт може бути конструктивним. Конструктивні конфлікти пов'язані із суперечностями, розбіжностями та боротьбою з основними проблемами.

Мета дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні засобів запобігання та конструктивного розв'язання конфліктів у підлітковому віці.

Виклад основного матеріалу дослідження. Конфлікт – це процес крайнього загострення суперечностей та боротьби двох чи більше сторін у розв'язанні значущої для них проблеми, який супроводжується негативними емоціями і потребує вирішення [1, с.12].

Розв'язання конфлікту – процес, який передбачає конструктивне вирішення самими суб'єктами або «третьою стороною» суперечностей завдяки обранню вірної стратегії взаємодії в конфлікті чи застосуванню ефективних узгоджувальних засобів. Перший спосіб активного вирішення конструктивних конфліктів - це усунення недоліків, які призводять до нього. Запобігання конфліктам – поняття, що відображає утворення об'єктивних і суб'єктивних передумов, які сприяють вирішенню конфліктних ситуацій різними конструктивними засобами та не допускають початку конфліктного протиборства [2, с.8].

Виділяють такі правила попередження конфлікту:

1. Визначення предмету та джерела можливих конфліктів.
2. Не можна відразу зрозуміти всі проблеми стосунків. Потрібно визначити основні фактори, які можуть бути основою конфлікту: взаємне неприязне ставлення, ділове суперництво або просто заздрість.

Розвиток конфліктної ситуації визначається трьома стадіями: виникнення напруженості у відносинах; прояв конфліктної поведінки та вирішення конфлікту.

Особливу увагу слід приділити підліткам, що конфліктують. Потрібно пам'ятати, що кожен підліток – індивідуальність, яка здатна прийняти точку зору іншої людини.

Основною формою (технікою) у співпраці з підлітками щодо розв'язання конфліктів в колективі є:

- особистий діалог та консультації;
- організація та реалізація програми шкільної медіації;
- соціальні проекти;
- тренінги, рольові ігри [3, с.118].

Загалом конструктивні форми вирішення конфліктів передбачають діалог підлітка із самим собою або зі своїм опонентом. Це сприятиме подоланню суперечностей і непорозумінь, врешті-решт призведе до відновлення особистісної гармонії та налагодження стосунків з іншими.

Розв'язання конфлікту є багатоетапним процесом:

- перший: діагностика під час спостереження;
- другий: вибір стратегій розв'язання та відповідних технологій;
- третій: безпосередня практична діяльність щодо подолання протиріччя та завершення конфлікту.

У процесі вирішення конфліктів діагностується ситуація протиборств, тому обирають засоби та методи для вирішення проблеми, формується план дій та здійснюється реалізація рішень.

Американський конфліктолог М.Дойч головним критерієм успішного розв'язання конфлікту вважає задоволення сторін його результатами. Інші вчені називають показниками цієї конструктивності розв'язання (чи усунення) антагонізму, який спричинив конфлікт, або перемогу того з опонентів, хто був правий. Відповідно, чим більше розв'язано конфліктних протиріч, тим більше шансів для нормалізації відносин між підлітками, і тим менша ймовірність переростання конфлікту в нове протиборство. Перемога ж однієї сторони у конфлікті, утвердження істини та справедливості, сприяння оптимізації соціально-психологічного клімату в колективі, визнання того, що у іншої сторони також є свої інтереси, які не слід цілком ігнорувати, доцільно спробувати у ході розв'язання конфлікту хоча б частково переорієнтувати мотивацію опонента, що у подальшому допоможе запобігти конфліктним зіткненням [2, с.111].

Зокрема, серед основних підходів щодо запобігання конфліктів в колективі є:

- профілактика конфліктів;
- прогнозування конфліктів;
- встановлення дійсних причин конфлікту;
- визначення та формулювання ефективних форм та способів вирішення конфліктів.

Виділяють етапи часткового і повного запобігання конфліктам [2, с.108]:

1. Часткове запобігання є можливим за умов блокування однієї з причин потенційного конфлікту та обмеження її негативного впливу на опонентів.

2. Повне запобігання передбачає нейтралізацію дії всього комплексу чинників, які детермінують конфлікт; це дозволяє спрямувати взаємовідносини протидіючих суб'єктів у напрямі порозуміння і співробітництва.

Інструмент запобігання конфліктам – це систематична організація заходів для мінімізації конфліктів за допомогою внутрішньоособистісної та міжособистісної психологічної корекції (оволодіння прийомами та навичками безконфліктного спілкування та дотримання психологічних порад). Впливати на стан проблеми взаємодії можна двома способами: впливати і контролювати власну поведінку, а також впливати на психіку та поведінку підлітка. Тому об'єктивні передумови запобігання конфліктам пов'язані зі здатністю людини до спілкування. Кожен повинен усвідомити, що спілкування є передконфліктним етапом, і легше повернутися із передконфліктної ситуації до нормальної взаємодії, а не розвивати конфлікт, особливо при використанні провокаційних методів.

Щоб запобігти конфлікту, потрібно оволодіти прийомами і навичками безконфліктного спілкування. А. Белкін, доповнивши рекомендації Д. Карнегі, дає певні поради безконфліктного спілкування: необхідно в міру думати про свою досконалість і свої бажання та спробувати побачити позитивні сторони в іншому, бути щедрим на похвалу; потрібно розмовляти з підлітками про те, що є предметом їхніх бажань та при можливості надавати рекомендації, як можна досягнути бажаного; навчитися правильно слухати (не перебивати співрозмовника, не робити поспішних висновків і заперечень, не давати непрошених порад, виявляти зацікавленість, емпатію і повагу до співрозмовника); вести розмову, не виходячи за коло інтересів співбесідника; робити як можна більше доброзичливих посилянь; враховувати особистісні особливості співрозмовника (особливості сприйняття (візуали, аудіали, кінестетики), типи темпераменту, риси характеру); спочатку відповідати на аргументи співрозмовника, а потім приводити власні аргументи; висловлювати свої думки і почуття у ввічливій формі, вести аргументацію коректно відносно співрозмовника; оперувати простими, ясними, точними поняттями; прагнути до відкритого спілкування, долати бар'єри, які виникають у процесі розмови; не вживати конфліктогени (слова, дії або бездіяльність, що можуть призвести до конфлікту); не відповідати конфліктом на конфлікт; уникати категоричності, кепкування, нагадувань про якусь неприємну ситуацію [4, с.139].

Висновки. Таким чином, для конструктивного розв'язання конфліктів потрібно визнати саме існування даного конфлікту та наявність протилежних цілей, дослідити шляхи подолання конфлікту, розробити варіанти вирішення конфлікту в колективі. Щоб запобігти конфлікту, потрібно застосовувати дії щодо усунення справжнього предмету конфлікту та нейтралізації дії всього комплексу факторів, що детермінують конфлікт. Це дозволить спрямувати взаємодію суб'єктів у русло їх співробітництва для реалізації спільних інтересів.

Крім того, для запобігання конфліктів необхідно дотримуватися практичних порад та рекомендацій: справедливе ставлення до інших; повага до інших; прояв доброти, коректність та стриманість; відвертість у розмові; адекватна оцінка власних можливостей; демонстрація позитивних емоцій.

Список використаних джерел

1. Конфліктологія: Конспект лекцій. Для підготовки магістрів усіх форм навчання // В.Я.Галаган, В.Ф.Орлов, О.М.Отіч. – Київ : ДЕДУТ, 2008. – 293 с.
2. Конфліктологія : навч.посіб. // Л. М. Герасіна, М. П. Требін, В. Д. Воднік. — Х. : Право, 2012. — 128 с.
3. Куниця Т.Ю. Проблеми конфліктів у шкільному колективі. / Т.Ю.Куниця // Нові тенденції і явища у дитячому і молодіжному середовищі в Україні: цивілізаційний, культурологічний, інформаційний виміри: збірник наукових праць за результатами методологічного семінару НАПН України – К. : ТОВ «Видавниче підприємство «Едельвейс», 2019. - С. 114-120.
4. Шаваріна О.П, Кондратюк С.М. // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна». – 2014. – № 1. – С.136-141.

УДК 159.9-051:37.091.12

ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ

Мовчко Олег., здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія» (Практична психологія), III курс, РДГУ

Керівник: Кулакова Л.М., канд.психол.наук, доцент

Постановка проблеми. Якість виконання обов'язків психолога закладу освіти залежить як від внутрішніх факторів, так і від зовнішніх. Адже, навіть за великого бажання працювати, наявності високого рівня теоретичних знань та практичних умінь, внутрішній готовності до професійної діяльності психолог може зустрітися з упередженим ставленням адміністрації і членів педагогічного колективу та їх необізнаністю з колом посадових обов'язків психолога освітнього закладу. Це нерідко проявляється у завантаженні психолога такими видами діяльності, які не входять до переліку його функціональних обов'язків: виконання організаційної, виховної роботи, заміна уроків відсутніх учителів тощо.

Нерозуміння важливості роботи психолога та його знецінення як фахівця зі сторони колег-педагогів підвищує ризик виникнення психологічних бар'єрів, які можуть проявлятися у порушенні комунікативних функцій та неадекватній пасивності. Також песимізм з боку викладацького складу може провокувати появу негативного уявлення щодо персони психолога та його фахової діяльності серед здобувачів освіти та їх батьків.

Мета дослідження - здійснити теоретичний аналіз основних причин виникнення психологічних бар'єрів у роботі практичного психолога закладу освіти з педагогами; визначити основні ознаки психологічних бар'єрів між психологом та педагогічним колективом.

Виклад основного матеріалу. Формування бар'єрів у роботі негативно відображається як на психологічному стані, так і на взаємодії колективу, з яким працює психолог.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144